

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 40.068/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 17 maart 2006 door de Vlaamse minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een ontwerp van ministerieel besluit "tot wijziging van het ministerieel besluit van 13 januari 2006 betreffende de overdracht van toeslagrechten", heeft op 21 maart 2006 het volgende advies gegeven:

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd

"door de omstandigheid dat de commissie, na vragen om verduidelijking, in haar schriftelijke antwoord van 19 december 2005 stelde dat de tijdelijke overdracht van toeslagrechten met grond ook afhankelijk is van de in de lidstaat bestaande wetgeving, dat daarom om misbruiken te vermijden op grond van de bestaande regelgeving aan de landbouwer toe duidelijk aangegeven moet worden wat wordt verstaan onder grondverhuur die gepaard gaat met de tijdelijke overdracht van toeslagrechten; gelet op het feit dat de uiterste indieningsdatum van de verzamelaanvraag waarmee de landbouwer zijn toeslagrechten kan activeren en waarmee hij om uitbetaling van zijn toeslagrechten kan vragen, vastgelegd is op 2 mei 2006, moet de bestaande regelgeving verduidelijkt worden voor 21 maart 2006;".

*

* *

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

* *

VORMVEREISTEN

3. Luidens artikel 6, § 3bis, 5°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen dient er tussen de betrokken gewestregeringen en de federale overheid overleg te worden gepleegd over "de maatregelen die een weerslag hebben op het landbouwbeleid".

.../...

Die overlegverplichting geldt voor de ontworpen maatregelen.

In casu is het voorliggende ontwerp niet besproken in de permanente werkgroep van de Interministeriële Conferentie voor het Landbouwbeleid en er blijkt ook niet dat de interministeriële conferentie zelf het dossier onderzocht heeft.

Zolang de interministeriële conferentie zelf zich niet ingelaten heeft met het ontwerp, weze het door een goedkeuring van het verslag van de permanente werkgroep, is aan het voorschrift van het voornoemde artikel 6, § 3bis, 5°, niet voldaan.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli 2004, waarnaar in het zevende lid van de aanhef verwezen wordt, biedt geen rechtsgrond voor het ontworpen ministerieel besluit en wordt er ook niet door gewijzigd. De vermelding ervan is evenmin noodzakelijk voor een goed begrip van de ontworpen regeling. Het zevende lid dient dan ook uit de aanhef te worden weggelaten.

5. In het achtste lid van de aanhef dient inzonderheid te worden verwezen naar artikel 5, derde lid, van het aldaar bedoelde besluit van de Vlaamse Regering van 8 juli 2005.

6. De in het negende en het tiende lid van de aanhef vermelde ministeriële besluiten van 22 november 2005 zijn niet relevant voor het ontworpen besluit. Deze leden dienen dan ook uit de aanhef te worden weggelaten.

Artikel 3

7. Dit artikel bepaalt dat het ontworpen besluit uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2006.

In dat verband moet worden opgemerkt dat het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten slechts onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar kan worden geacht.

Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten is enkel toelaatbaar ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de goede werking van de diensten en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

Enkel indien de retroactiviteit van de ontworpen regeling in één van de opgesomde gevallen valt in te passen, kan deze worden gebillijkt.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHT,	kamervoorzitter,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur-wnd. afdelingshoofd.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

D. ALBRECHT